

*Usko ja epäusko*  
*Tro och otro*



Aineistoa  
kristittyjen yhteisen  
ekumeenisen lähetyspyhän viettoon  
9.–10.10.2021  
Material för  
firandet av de kristnas gemensamma  
ekumeniska missionshelg

## Sisältö / Innehåll

Saatteeksi .....	3
Inledning.....	3
Elävää vettä janoisille .....	4
Levande vatten till dem som törstar .....	5
Usko on katsomista Jeesukseen .....	6
On pysyttävä lujina uskossa .....	7
Rukouksia .....	8

### **Kirjoittajat – medverkande**

Aimo Helminen, kirkonjohtaja, Suomen Adventtikirkko

Jukka Norvanto, lähetysteologi, Lähetisyhdistys Kylväjä

Isä Toan Tri Nguyen, Pyhän Ristin seurakunnan kirkkoherra, Katolinen kirkko Suomessa

Kirsi-Maria Susuna, kanttori, Helsingin ortodoksinen seurakunta

### **Työryhmä/Arbetsgruppen**

Aimo Helminen (SVKN, adv.)

Jukka Norvanto (SLN, ev.lut.)

Isä Toan Tri Nguyen (SEN, kat.)

Kirsi-Maria Susuna (SEN, ort.)

### **Julkaisijat**

Suomen Ekumeeninen Neuvosto, SEN, [www.ekumenia.fi](http://www.ekumenia.fi)

Suomen Lähetysneuvosto, SLN, [www.lahetysneuvosto.fi](http://www.lahetysneuvosto.fi)

Suomen Vapaakristillinen neuvosto, SVKN, [www.svkn.fi](http://www.svkn.fi)

## Saatteeksi

Kristittyjen yhteistä ekumeenista lähetyspyhää vietetään 9.-10.10.2021. Tämän vuoden teema on *Usko ja epäusko*. Kirkot saavat viettää yhteistä lähetyspyhää ja muistaa että, uskomme perusta on ylösnoussut Kristus. Evankeliumitekstissä Jeesus kutsuu seuraajakseen kaikkia ihmisiä: ” Jos jonkun on jano, tulkoon minun luokseni ja juokoon! Joka uskoo minuun, hänen sisimmästään kumpuavat elävän veden virrat, niin kuin kirjoituksissa sanotaan”. Hän, joka kutsuu on Jumalan Poika, joka on luvannut antaa iankaikkisen elämän niille, jotka uskovat Häneen. Jumala rakasti maailmaa niin paljon, että hän antoi meille Poikansa. Usko Kristukseen on myös lahja, jonka saamme antaa eteenpäin muille.

Ekumeenista lähetyspyhää voi viettää yhdessä muiden kirkkokuntien kanssa. Yhteinen usko Kristukseen yhdistää kaikki kristityt yli kirkkokuntarajojen. Uskoa voidaan jakaa muiden kanssa. Lähetyspyhän materiaali ei ole aikaan sidottu ja sitä voidaan käyttää muissa yhteyksissä. Lähetyspyhän aineiston on valmistellut työryhmä, johon Suomen Ekumeeninen Neuvosto, Suomen Lähetysneuvosto ja Suomen vapaakristillinen neuvosto ovat nimenneet edustajansa.

Siunattua ekumeenista lähetyspyhää. Olkoon se juhla, joka kertoo Jumalan rakkaudesta ja yhteisestä uskostamme Kristukseen.

*Mayvor Wärn-Rancken*  
*pääsihteeri*  
*Suomen Ekumeeninen Neuvosto*

## Inledning

Den kristna gemensamma ekumeniska missionshelgen firar vi den 9 -10.10.2021. Temat för detta år är *Tro och otro*. Kyrkorna får fira den gemensamma missionshelgen och bli påminda om att grunden för vår tro är den uppståndne Kristus. I evangelietexten inbjuder Jesus alla människor till sina efterföljare: ” Är någon törstig, så kom till mig och drick. Den som tror på mig, ur hans inre skall flyta strömmar av levande vatten, som skriften säger.” Han som kallar är Guds son. Han har lovat att ge evigt liv åt dem, som tror på Honom. Gud älskade världen så mycket att han gav oss sin Son. Tro på Kristus är också en gåva som vi får ge vidare åt andra.

Den ekumeniska missionshelgen kan firas med andra kyrkosamfund. Den gemensamma tron på Kristus förenar alla kristna över samfundsgränserna. Man kan också dela tron med andra. Missionshelgens material är inte bundet till en viss tidpunkt, utan kan användas också i andra sammanhang. Missionshelgens material har sammanställts av en arbetsgrupp med representanter från Ekumeniska Rådet i Finland, Finska Missionsrådet samt Finska Frikyrkorådet (SVKN).

Välsignad ekumenisk missionshelg. Låt den bli en högtid, som berättar om Guds kärlek och om vår gemensamma tro på Kristus.

*Mayvor Wärn-Rancken*  
*generalsekreterare*  
*Ekumeniska Rådet i Finland*

## Elävää vettä janoisille

Evankeliumiteksti: Joh. 7:40-52

Jeesus tuli Galileasta Jerusalemiin viikon kestäville lehtimajajuhlille. Juhlat huipentuivat viimeisenä päivänä. Jeesus esitti kutsun kaikille: ”Jos jonkun on jano, tulkoon minun luokseni ja juokoon! Joka uskoo minuun, hänen sisimmästään kumpuavat elävän veden virrat, niin kuin kirjoituksissa sanotaan”.

Tämän päivän evankeliumiteksti lähtee ihmisten reaktiosta tähän Jeesuksen esittämään avoimeen kutsuun. Toiset ottivat kutsun vastaan, toiset eivät. Eräät pitivät häntä profeetana, jotkut Messiaana. Toiset taas epäilivät, ettei hän ainakaan Messias voisi olla - ”Ei kai Messias Galileasta tule!” He viittasivat Messiaan tulevan Daavidin jälkeläisenä Betlehemistä. He tunsivat kirjoitukset, mutta eivät Jeesusta. Heidän rajoittunut mielensä ja ennakkoluulonsa estivät heitä löytämästä totuutta Jeesuksesta.

Kiistely Jeesuksesta jatkui. Pidätyskin melkein tapahtui, mutta pidättäjiksi lähetetyt miehet tulivat niin vakuuttuneiksi Jeesuksen sanoista, että he palasivat tyhjin käsin ylipappien ja fariseusten luo. Kun heiltä kysyttiin: ”Miksi ette tuoneet häntä?” Miehet vastasivat: ”Yksikään ihminen ei ikinä ole puhunut sillä tavoin kuin hän.” Uskonnollisten johtajien turhautuminen oli suurta, kun rahvas juoksi Jeesuksen perässä. He sanoivat: ”Tuo rahvas ei tiedä laista mitään – kirottuja kaikki!” Itse he olivat kuitenkin uskonnollisen ylpeyden ja itseriitaisuuden sokaisemia.

Heidän joukossaan oli kuitenkin Nikodemos, joka oli rehellinen etsijä. Hän puolusti rohkeasti Jeesuksen oikeutta tulla kuulluksi. Hän toteutti sitä mitä Jeesus vähän aiemmin oli tempelissä opettanut: ”Joka tahtoo noudattaa hänen tahtoaan, pääsee kyllä selville siitä, onko opetukseni lähtöisin Jumalasta vai puhunko omiani.” Nikodemos ei ollut välittänyt huhuista vaan oli aiemmin mennyt itse tapaamaan Jeesusta. Vähitellen hän tuli entistä vakuuttuneemmaksi siitä, kuka Jeesus on. Hänen janonsa tuntea Jeesus syvemmin ei hellittänyt ennen kuin hän näki hänet ristiinnaulittuna ristillä. Hän kuunteli Jeesuksen sanoja ristillä, vaikka hänen toverinsa pikkasivat. Hän kuuli, kuinka Jeesus rukoi: ”Isä anna heille anteeksi.” Nikodemos muisti Jeesuksen sanat: ”Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän.” (Joh. 3:16) Nikodemoksen sisimmässä oli nyt pulppuava lähde ja hän iloiten palveli Jeesusta ja välitti hänen kutsuaan toisillekin. Elämän lähde on avoin kaikille. Joka tämän kuulee, sanokoon: ”Tule!” Joka on janoissaan, tulkoon. Joka haluaa, saa lahjaksi elämän vettä. (Ilm. 22:17).

*Aimo Helminen*

## Levande vatten till dem som törstar

Evangelium: Joh. 7:40-52

Jesus kom från Galileen till Jerusalem för att fira lövhyddohögtiden under en veckas tid. Högtiden nådde sin höjdpunkt på den sista dagen. Jesus riktade en inbjudan till alla: "Är någon törstig, så kom till mig och drick. Den som tror på mig, ur hans inre skall flyta strömmar av levande vatten, som skriften säger."

Dagens evangelium bottenar sig i människornas reaktion till Jesu öppna inbjudan. Vissa tog emot inbjudan, medan andra avböjde. Vissa ansåg honom vara en profet, andra höll honom som Messias. Sen fanns det en del som tvivlade på att han kunde vara Messias: "Inte kommer väl Messias från Galileen?" De hänvisade till att Messias som Davids ättling skulle komma från Betlehem. De kände till skrifterna, men de kände inte igen Jesus. Deras begränsade tankevärldar och förutfattade meningar hindrade dem från att upptäcka sanningen om Jesus.

Debatten om Jesus fortsatte. De fick t.o.m. nästan en arrestering till stånd, men männen som var sända att arresterera Jesus blev så övertygade av hans ord att de återvände till översteprästerna och fariséerna tomhänta. När de blev tillfrågade: "Varför har ni inte tagit hit honom?", svarade männen: "Aldrig har någon människa talat som han." Frustrationen hos de religiösa ledarna var stor när det vanliga folket sprang efter Jesus. De sade: "Men den stora hopen, som inte kan lagen, den är förtappad." Det var dock de själva som var förblindade av den religiösa stoltheten och självupptagenheten.

Bland dem fanns dock Nikodemus, en sann sökare. Frimodigt försvarade han Jesu rätt att bli hörd. Han förverkligade det som Jesus i ett tidigare skede hade undervisat om i templet. Jesus hade sagt: "Om någon vill göra hans vilja skall han förstå om min lära är från Gud eller om jag talar av mig själv." Nikodemus brydde sig inte om rykten utan hade själv besökt Jesus. Han blev allt mer övertygad om vem Jesus var. Hans törst släcktes inte förrän han såg Jesus uppspikad på korset. Han lyssnade till Jesu ord på korset, även om hans vänner hånade honom. Han hörde hur Jesus bad: "Fader, förlåt dem." Nikodemus kom ihåg Jesu ord: "Så älskade Gud världen att han gav den sin ende son, för att de som tror på honom inte skall gå under utan ha evigt liv." (Joh. 3:16) Inom Nikodemus strömmade nu en levande källa och med glädje tjänade han Jesus och förmedlade hans inbjudan till andra. Livets källa är öppen för alla. Den som hör detta må säga: "Kom! Och den som törstar skall komma. Och den som vill skall fritt få dricka av livets vatten." (Upp 22:17)

*Aimo Helminen*

## Usko on katsomista Jeesukseen

Vanhan testamentin teksti: 4. Moos. 21:49

Israelin kansan autiomaavaellus vastaa monessa suhteessa kristityn vaellusta tämän maailman keskellä kohti todellista luvattua maata ja kotia. Tälle pyhälle varattu Vanhan testamentin kohta kertoo osuvasti myös kristityn suhtautumisesta koettelemuksiin.

Raamattu kertoo kansan joutuneen kiertämään Edomin maan matkallaan kohti luvattua maata. Tämä yllättävä mutka ei ollut kansan mieleen. Se olisi tahtonut kulkea suorinta tietä perille, ilman mitään ongelmia. Niinpä alkoi napina. Parempi olisi ollut jäädä Egyptiin lihapatojen äärelle. Ilmaiseksi saatu taivaan leipäkään, manna, ei enää maistunut. Myrkkykäärmeet muistuttavat meitäkin paratiisin käärmeestä, jonka houkutusta seuraamalla synti ja kuolema tulivat osaksi ihmisen elämää.

Puhuttelevaa on kansan Moosekselle esittämä pyyntö: ”Rukoile Herraa, että hän ottaisi nämä käärmeet pois meitä ahdistamasta.” Kansa ei siis tahtonut päästä eroon synnistään ja kapinastaan, vaan ainoastaan niiden seurauksista. Mutta lääkkeen käärmeen myrkyä vastaan kansa sai. Jumalan lupasi, että jokainen pronssikäärmettä katsova, jää eloon, vaikka käärmeen myrkyä olisivatkin saaneet ruumiiseensa. Käärmeet jäivät kansan keskuuteen, mutta enää niillä ei ollut lopullista valtaa surmata ihmisiä.

Voin sieluni silmin nähdä Mooseksen lähettämien viestintuojien kiertävän kansan keskuudessa levittämässä ilouutista käärmeen myrkyä voittajasta. Voin kuulla avun saaneiden huutavan: ”Se auttoi! Olen pelastunut!” Usko Jumalan sanaan toi elämän, mutta ehkä joku toinen piti samaa viestiä satuiluna ja kuoli epäuskossaan.

Keskustelussaan Nikodemoksen kanssa Jeesus viittasi tähän tapahtumaan: ”Niin kuin Mooses autiomaassa nosti käärmeen korkealle, niin on myös Ihmisen Poika korotettava, jotta jokainen, joka uskoo häneen, saisi iankaikkisen elämän” (Joh. 3:14–15).

Jeesus kuoli ristillä, jotta jokainen käärmeen myrkyä turmelema ihminen saisi elää. Jumalan Poika korotettiin tämän maan pinnan yläpuolelle, jotta hän näkyisi niin itään, etelään, länteen kuin pohjoiseenkin, ja jokainen lääkkettä kaipaava saisi avun.

Jumala ei pelastanut maailmaa lähettämällä sitä kohti rakkauden sulosäteitä, vaan antamalla ainoan Poikansa kuolla sijastamme. Jeesus kuoli ristillä rikkomustemme vuoksi, ja meitä pyydetään nyt katsomaan häntä ja elämään hänestä. Sillä sitä usko on. Se on luottamista siihen, että Jumalan lupaukset Jeesuksesta ovat tosia. Hän todella on kuoleman, synnin ja Paholaisen vallan voittaja. Siitä pääsiäisen tyhjä hauta on ikuisena todistuksena.

*Jukka Norvanto*

## On pysyttävä lujina uskossa

Uuden testamentin teksti: Kol. 1:19–23

Jeesuksen kuolema ja ylösnousemus eivät ole pelkästään kylmää totuutta, vaan siihen sisältyy jokaiselle myös selvä tie pelastukseen: Jumala ”on tehnyt teidän kanssanne sovinnon, kun Kristus omassa ruumiissaan kärsi kuoleman asettaakseen teidät pyhinä... Jumalan eteen.” (Kol. 1:21) Pääsiäissalaisuutensa kautta Jeesus lahjoittaa koko maailmalle sovinnon ja pyhyiden. Pyhä Paavali ja muut apostolit ovat tämän evankeliumin palvelijoita. Nyt meidän, apostolien seuraajien, ”on vain pysyttävä lujina uskon perustalla, horjahtamatta pois siitä toivosta,” jonka meidän kuulemamme evankeliumi antaa. (Kol. 1:22)

Nyky-yhteiskunnassamme on taipumus sulkea Jumala kaiken ulkopuolelle ja pitää uskoa pelkästään yksityisasiana. Vaikka se ei ole täydellistä kristinuskon hylkäämistä, se on kuitenkin uskon aarteen kieltämistä, mikä voi johtaa syvimmän kristillisen identiteetin menettämiseen. On olemassa vahva maallistumisen virtaus, ja jotkut kristityt ovat alttiita sen houkutukselle antaen uskonsa väljähtyä.

Meillä on nyt tärkeä tehtävä edistää uutta evankeliointia maallistuneissa maissa. Kauas lähteminen ei ole ainoa tapa tehdä lähetystyötä. Tässä mielessä lähetystyö on yhteiskunnan kehittämistä evankeliumin valossa ja kulttuurin uudelleen kristillistämistä. Se on oikeastaan uskon asia. On turha lähettää ihmisiä ja rahaa kauas, jos meiltä puuttuu usko, jos omassa sydämessämme ei ole Jeesusta, jonka kautta levitämme ilosanomaa pelastuksesta. Lähetystyö ei ole vain jonkinlaista evankeliumin vientikauppaa, vaan jokaisen meidän uskon jokapäiväistä ja vakavaa syvenemistä. Tämä jatkuva työ muodostaa perustan kasvaa ja kypsyä uskossa, toivossa ja rakkaudessa.

Ainoa todellinen aarteemme on oma uskomme, se usko, jonka puolesta apostolit ja ensimmäiset kristityt ovat antaneet henkensä. Heidän päitään katkaistiin, heitä ristiinnaulittiin ja syötettiin leijonille Colosseumissa, silti he olivat poikkeuksetta valmiita kuolemaan uskonsa puolesta. He ovat saaneet Pyhän Hengen, niinpä helluntaipäivän jälkeen pelokkaista ja oppimattomista opetuslapsista tuli rohkeita ja viisaita todistajia. Uskon perustalla lujina pysymisessä meillä on sama jumalallinen lähde: Jumalan sana, sakramentit ja ennen kaikkea Pyhä Henki. Meillä on siis olennaisesti sama tehtävä kuin apostoleilla. Pyhän Hengen voimasta meidät kastetut on kutsuttu todistamaan Kristuksesta arkielämän keskellä. Me teemme sen monin eri tavoin, varmasti kukin omalla tavallamme. Mutta kaikki teemme sen olemalla rukouksen ihmisiä, pysymällä uskollisina Jumalan sanalle, yhdessä kirkon koko tradition kanssa, yhdessä kirkon paimenten opetuksessa, todistamalla uskosta rakkauden teoin, välittämällä elävän uskomme lapsille, epäileville ja ei-uskville, huolehtimalla köyhistä ja kärsivistä, puolustamalla totuutta ja elämän lahjaa, rakastamalla lähimmäisiämme, elämällä ehtymättömässä toivossa. Paras tapa pysyä lujina uskon perustalla on siis oma hyvä ja esimerkillinen elämämme.

*Isä Toan Tri Nguyen*

## Rukouksia

Kristus Jumala, jota kaikkina aikoina ja joka hetki taivaassa sekä maan päällä kumarretaan ja kunnioitetaan. Sinä pitkämielinen, ylen armollinen, ylen laupias, joka hurskaita ja rakastat ja syntisiä armahdat ja kaikkia kutsut pelastukseen luvaten heille tulevia lahjoja. Sinä itse, Herra, ota meidän rukouksemme vastaan ja ohjaa elämämme käskyjesi tielle, pyhitä sielumme, puhdistu ruumiimme, ojenna aivoituksemme, puhdistu mielemme ja päästä meidät kaikesta murheesta, pahuudesta ja vaivasta. Ympäroï meidät pyhillä enkeleilläsi, jotta me heidän joukkojensa varjeluksessa ja johdatuksessa uskon yhteyden saavuttaisimme ja lähestymättömän kunniasi käsittäisimme, sillä kiitetty olet Sinä iankaikkisesti. Aamen. (Hetkien rukous)

\* \* \*

Ikuinen ja aluton Jumala, katoamaton valo, koko luomakunnan Luoja, armon lähde, hyvyyden ulappa ja ihmisrakkauden tutkimaton syvyys! Näytä meille kasvojesi valo, oi Herra. Oi vanhurskauden hengellinen Aurinko, loista meidän sydämässämme ja täytä sielumme Sinun riemullasi sekä opeta meitä aina tutkimaan ja julistamaan Sinun tuomioitasi ja ylistää lakkaamatta Sinua, meidän Valtiastamme ja hyväntekijäämme. Ohjaa meidän kättemme teot Sinun tahtoosi ja johdata meidät tekemään Sinua miellyttäviä ja Sinulle rakkaita asioita, jotta meidän, kelvottomienkin, kautta ylistettäisiin Sinun kaikkein pyhintä nimeäsi, Isä, Poika ja Pyhä Henki, yksi jumaluus ja valtakunta, jolle kuuluu kaikki ylistys, kunnia ja kumarrus iankaikkisesti. Aamen. (Ensimmäisen välihetken rukous)

*Maria Susuna*



## Herran rukous

Isä meidän, joka olet taivaissa.  
Pyhitetty olkoon sinun nimesi.  
Tulkoon sinun valtakuntasi.  
Tapahtukoon sinun tahtosi  
myös maan päällä niin kuin taivaassa.

Anna meille tänä päivänä  
jokapäiväinen leipämme.  
Ja anna meille anteeksi velkamme  
niin kuin mekin annamme anteeksi  
velallisillemme.

Äläkä saata meitä kiusaukseen,  
vaan päästä meidät pahasta.  
Sillä sinun on valtakunta ja voima  
ja kunnia iankaikkisesti.  
Aamen.

Suomen Ekumeenisen Neuvoston 1.2.1973  
hyväksymä ekumeeninen sanamuoto.

## Herrens bön

Vår Fader, du som är i himlen.  
Låt ditt namn bli helgat.  
Låt ditt rike komma.  
Låt din vilja ske,  
på jorden så som i himlen.

Ge oss idag det bröd vi behöver.  
Och förlåt oss våra skulder,  
liksom vi har förlåtit dem  
som står i skuld till oss.

Och utsätt oss inte för prövning,  
utan rädda oss från det onda.  
Ditt är riket, din är makten  
och äran, i evighet.  
Amen.

Ekumenisk översättning. Svenska kyrkan 1996.